

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat het college van burgemeester en wethouders van Dronten zijn verzoek van 4 januari 2008 tot verkoop van een strook gemeentegrond heeft afgewezen, omdat niet zou worden voldaan aan de criteria voor uitgifte. Verzoeker bestrijdt dit en heeft bovendien alternatieven voor vervangende parkeerruimte voorgesteld. Voorts stelt verzoeker dat het college in vergelijkbare gevallen elders in de wijk wel tot verkoop is overgegaan.

Beoordeling

Voorgeschiedenis

1. In de afgelopen jaren heeft de heer O. meermalen bij de gemeente Dronten een verzoek ingediend om een deel van het naast zijn woning gelegen openbaar groen te kopen.

In reactie op zijn verzoek van december 2001 is hem meegedeeld dat de gemeenteraad heeft besloten geen openbaar groen meer uit te geven in wijken aangelegd na 1993. In de bij de brief gevoegde toetsingscriteria, zoals vastgesteld door de raad in december 1997, staat onder andere dat er bij het maken van plannen voor nieuwe wijken scherper dan voorheen op is gelet geen overhoeken te creëren of niet structuurbepalend groen te projecteren. Aanvragen voor aankoop van openbaar groen uit de vanaf 1994 gebouwde wijken zullen dan ook in principe worden afgewezen.

2. In mei 2005 verschijnt de folder "Uitbreiding tuingrond koopwoningen" met informatie over de mogelijkheid om gemeentegrond te verkopen. De aanvraag van de heer O. van 6 september 2005 wordt afgewezen, omdat de grond onderdeel uitmaakt van de parkeervoorziening en groenstructuur in de wijk.

3. Twee jaar later, op 13 september 2007, dient de heer O. een verzoek tot wijziging van het bestemmingsplan in. Gevraagd wordt de bestemming 'parkeren' te wijzigen in 'groen', omdat de afgelopen jaren niet is gebleken van de noodzaak van extra parkeerplaatsen.

Hem wordt echter meegedeeld dat het verzoek niet in behandeling wordt genomen, met als argument dat bij de aanleg van de wijk rekening is gehouden met mogelijke toekomstige parkeerbehoefte. Pas als een dergelijke reservering na 20 tot 25 jaar nog steeds niet is gebruikt gaat de gemeente tot herbeoordeling van de reservering over bij de reguliere herziening van een bestemmingsplan. In reactie op vragen van de heer O. is hem meegedeeld dat herziening van het bestemmingsplan wordt voorzien voor 2014, maar verlenging niet wordt uitgesloten.

4. Op 4 januari 2008 dient de heer O. - wederom - een aanvraag in voor de verkoop van grond en gaat daarbij in op de eerder gebruikte argumentatie over de 'groenstructuur' en

'Parkeerplaatsen'. De heer O. stelt dat de gemeente in vergelijkbare gevallen wel verkoop heeft toegestaan, ruimschoots wordt voldaan aan de huidige parkeernorm en de argumentatie over de reservering voor 20-25 jaar nergens is vastgelegd en niet overeenstemt met de bestemmingsplancycclus van 10 jaar. Ten slotte suggereert de heer O. elders (vervangende) parkeerplaatsen aan te leggen

5. Het verzoek is afgewezen, omdat niet werd voldaan aan de criteria voor uitgifte. Daarbij is de heer O. onder andere gewezen op het toenemend autobezit en de daarmee samenhangende behoefte aan parkeergelegenheid. Toegegeven werd dat thans weliswaar parkeervakken ongebruikt blijven maar dat komt omdat veel op de rijbaan wordt geparkeerd wat op zich niet wenselijk is. Ook zou verzoekers situatie niet afwijken van die van andere plekken in de wijk.

6. In reactie op de stelling van de heer O. dat hem eerder een toezegging zou zijn gedaan over de mogelijke aankoop van een strook grond naast de oprit voor zijn woning en zijn onderbouwing van de mogelijkheden om elders parkeerplaatsen te realiseren, schrijft de afdeling Ruimtelijke Inrichting en Beheer op 6 mei 2008 dat de gemeente, gezien de ervaringen over een tekort aan parkeerruimte waarbij dat nooit was voorzien, zeer terughoudend is geworden met de verkoop van grond. Voor verzoekers wijk is afgesproken dat in beginsel bij woningen zonder parkeren op eigen terrein geen grond meer wordt verkocht. Dit besluit staat los van een (toekomstig) tekort aan parkeerruimte of een nog niet te verwachten tekort. Omdat zich naast de woning van de heer O. al een parkeerstrook bevindt, die mogelijk in de toekomst uitgebreid kan worden met parkeerplaatsen aan weerszijden wordt niet tot verkoop overgegaan.

7. Vervolgens maakte de heer O. bezwaar tegen de afwijzende beslissing. Onder verwijzing naar eerdere correspondentie stelde hij dat hem is meegedeeld dat de 'groenstructuur' geen argument meer is en verwees hij naar een vergelijkbare situatie aan de overkant van de straat, waarbij wel tot grondverkoop was overgegaan. Verzoeker maakte tevens bezwaar tegen het gedurende een aanvraag opstellen van nieuwe regels en elkaar tegensprekende beoordelingen.

8. In zijn reactie van 10 december 2008 schreef het college van burgemeester en wethouders dat de beoogde grond de eerst aangewezen locatie is voor uitbreiding aan weerszijden van de bestaande parkeervoorziening, die met weinig middelen eenvoudig zou kunnen plaatsvinden. Een andere potentiële locatie heeft als nadeel dat de ongeschonden groenstructuur ernstig wordt aangetast en de hogere kosten.

9. In reactie hierop schrijft de heer O. dat de gemeente telkens wisselende argumenten gebruikt die ook strijdig zijn met het gelijkheidsbeginsel, omdat elders in de wijk wel tot verkoop wordt overgegaan. Door het college zou op geen enkele wijze zijn ingegaan op de bezwaren die de heer O. tegen de onderbouwing heeft ingediend. Ook zou het standpunt van het college dat men voor de huidige parkeervoorziening de optie wil openhouden om

eventueel extra parkeerplaatsen aan te leggen afwijken van de eerdere mededeling van een ambtenaar dat extra parkeerplaatsen ook aan de voorkant van de huidige parkeervoorziening (naast de oprit van de heer O.) kan worden gesitueerd. Ook de door het college gestelde hogere kosten worden betwist.

Daarnaast verwijst de heer O. wederom naar de situatie tegenover zijn woning, waarbij wel tot verkoop is overgegaan en schrijft hij dat de bewoners een andere voorkeur hebben voor een plaats om eventueel extra parkeerplaatsen aan te leggen.

10. In zijn reactie van 13 januari 2009 schrijft de wethouder:

"De gemeente Dronten kan besluiten om al dan niet over te gaan tot verkoop van gronden aan particulieren. In het kader van tuinuitbreidingen heeft de gemeente sinds een aantal jaren hiervoor richtlijnen die voor de gemeente een richtsnoer is voor de beoordeling van verzoeken tot aankoop. Situationeel kan hier van afgeweken worden. Vanuit onze optiek kan er dan ook geen sprake zijn van strijdigheid met het gelijkheidsbeginsel, namelijk grondverkoopten zijn te allen tijde situationeel. In de periode dat u uw verzoek tot de gemeente Dronten heeft gericht (2001) waren er nog geen richtlijnen voor de verkoop van tuingrond. Deze zijn er inmiddels wel en zijn te vinden op onze internetsite (www.dronten.nl).

In de correspondentie die met u is gevoerd is aangegeven dat de gemeente van mening is dat de grond bepalend is voor de stedenbouwkundige opzet van de wijk, dat uit oogpunt van veiligheid de grond gemeentelijk eigendom dient te blijven en dat tevens op termijn een wijziging van het gebruik van de grond voorzienbaar is (parkeren). Deze argumenten zijn (deels) met u gewisseld. De gemeente blijft bij haar standpunt deze grond niet te verkopen. Zoals hiervoor aangegeven is beroep- en/of bezwaar tegen dit besluit niet mogelijk."

11. Op de website van de gemeente Dronten was op 13 augustus 2009 de volgende informatie opgenomen.

"Uitbreiding tuingrond koopwoningen

(...)

Er zijn stukjes openbaar groen die kunnen worden verkocht. Dit is mogelijk tenzij zich één van de onderstaande situaties voordoet:

De grond bepalend is voor de stedenbouwkundige opzet.

Verkoop van de grond leidt tot doorbreking van de structuur van het openbaar groen.

Zich op de grond één of meer beeldbepalende bomen bevinden.

De grond een recreatieve waarde heeft.

Op de grond beplanting is aangebracht die de afscherming vormt tussen het openbaar gebied en een particulier perceel en waarbij de beplanting een breedte heeft van minder dan 4 meter.

Verkoop van de grond leidt tot een onregelmatige grens tussen openbaar groen en aanliggende tuinen.

Het uit oogpunt van de openbare veiligheid noodzakelijk is dat de grond gemeentelijk eigendom blijft.

Zich in de grond openbare nutsvoorzieningen bevinden zoals kabels en leidingen, anders dan aansluitingen ten behoeve van het perceel.

Een wijziging in het gebruik van de grond voorzienbaar is."

Onderzoek van de Nationale ombudsman.

12. Naar aanleiding van zijn klacht is de heer O. meegedeeld dat de Nationale ombudsman in beginsel een onderzoek kan instellen naar de handelwijze van het college van burgemeester en wethouders, maar dat de Nationale ombudsman geen onderzoek kan instellen naar de (afzonderlijke) beslissingen van of namens het college van burgemeester en wethouders die dateren uit 2001, 2005 en 2007, omdat inmiddels meer dan een jaar was verstreken. Dit is de termijn waarbinnen een klacht moet zijn ingediend.

13. Daarvoor is de heer O. gewezen op het rapport van de Nationale ombudsman van 21 augustus 2001, met nummer 2001/255. In dit rapport, dat betrekking heeft op de afwijzende beslissing op een verzoek tot verkoop van een groenstrook, is uitgesproken dat de Nationale ombudsman in situaties als deze beoordeelt in hoeverre het bestuursorgaan zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen om een verzoek tot aankoop van gemeentegrond af te wijzen. Hierbij past - gelet op de eigen verantwoordelijkheid van de betrokken overheidsinstantie - een terughoudende rol van de Nationale ombudsman. Primair wordt bekeken of de beslissing past binnen de geldende regels.

14. In reactie op het verzoek van de Nationale ombudsman om nadere onderbouwing schreef verzoeker onder meer:

"Uit het dossier blijkt dat de gemeente ons verzoek (...) een keer enkel en alleen op basis van de bestemming in het bestemmingsplan heeft afgewezen. (...) Deze aanduiding 'verblijf' duidt op parkeergelegenheid, maar ook de bestrating valt hieronder.

Tegen deze argumentatie (...) hebben wij bezwaar gemaakt, omdat er inderdaad voorbeelden in onze wijk zijn, waar ook de bestemming "verblijf" geldt en waar de

gemeente Dronten wel de grond aan burgers heeft verkocht. (...)

In onze brieven hebben we aangegeven dat de parkeervoorziening in onze situatie ruim voldoende is. Ons inziens is daarom het door de gemeente gehanteerde argument (bestemming "verblijf") bij ons ook niet ter zake doende.

(...)

4a. Regels van de gemeente Dronten inzake verkoop van tuingrond. (...) De discussie gaat met name over de interpretatie van het laatste criterium "een wijziging in het gebruik van de grond voorzienbaar is". De gemeente Dronten legt deze zin uit door te stellen dat het hier gaat om de optie voor eventueel extra aan te leggen parkeerplaatsen. Wij brengen hier het volgende tegen in:

Het woord "voorzienbaar" geeft aan dat er binnen een redelijke termijn een redelijke kans bestaat dat deze groenstrook nodig is voor extra parkeerplaatsen. Wij hebben aangegeven dat deze noodzaak zelfs na 10 - tot inmiddels 12 jaar - niet is aangetoond. Tevens hebben wij berekend (...) dat de huidige parkeervoorziening ruimschoots voldoet aan de geldende parkeernormen in de wijk. Een wijziging in gebruik is ons inziens dan ook niet "voorzienbaar".

Door dit woord (voorzienbaar) zo ruim te interpreteren, creëert de gemeente Dronten voor zichzelf de mogelijkheid om naar eigen inzicht elk verzoek te beoordelen, ongeacht de geldende criteria van de gemeente zelf. Dit achten wij niet juist.

Een verwijzing naar parkeerproblemen elders (...), is ons inziens niet ter zake doende. Voor een goede beoordeling van deze casus dient ons inziens de situatie ter plaatse in ogenschouw te worden genomen. In onze correspondentie met de gemeente Dronten hebben we ook aangegeven dat parkeervoorziening "maatwerk" is. Dit blijkt ook in de praktijk van onze wijk; wijkbewoners gebruiken geen lege parkeerplaatsen een straat verderop, maar ze parkeren de auto dan liever langs hun eigen straat.

In de gestelde criteria wordt met geen enkel woord gesproken over de geldende bestemming (...) "verblijf". Afwijzing op basis van dit criterium is dan ook niet conform de door de gemeente gestelde criteria.

4b. Stedenbouwkundige opzet / groenstructuur van de wijk.

In zijn laatste brief geeft de gemeente aan dat de grond van belang is in het kader van de stedenbouwkundige opzet van de wijk. (...)

Ook deze verwijzing achten wij niet juist, In een eerder stadium heeft de gemeente Dronten ons verzoek ook om deze reden afgewezen. Dit argument werd toen "groenstructuur in de wijk" genoemd. Wij van onze kant hebben toen een heel aantal

voorbeelden in onze wijk beschreven waar door verkoop ook de "groenstructuur in de wijk" dan ook is aangetast. Op basis van deze voorbeelden heeft de gemeente toen toegegeven dat dit argument niet langer een criterium is op basis waarvan onze aanvraag kan worden afgewezen. (...)

Tenslotte.

In het hele dossier hebben we aangegeven dat het geschil gemakkelijk oplosbaar is, wanneer de gemeente zijn optie voor extra aan te leggen parkeerplaatsen aan de voorzijde van de huidige parkeervoorziening van 5 parkeerplaatsen legt (= naast onze oprit), waardoor de grond naast onze achtertuin verkocht kan worden.

De gemeente heeft deze optie heel lang afgewezen, o.a. vanwege de verkeers veiligheid. Ook dit argument is aanvechtbaar, omdat in de nabije omgeving wederom een vergelijkbare situatie is, waarbij wel tot verkoop is overgegaan.

In de brief van 10 december 2008 stelt de gemeente echter (plotseling) dat zij de optie voor extra parkeerplaatsen aan weerszijden van de huidige parkeervoorziening wil handhaven. Ook dit is in strijd met eerdere correspondentie van de gemeente.

(...)

Wij hebben deze vraag bewust zo ruim geformuleerd omdat er in onze wijk tientallen burgers gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid tot aankoop van tuingrond, waarbij het onduidelijk is waarom er in het ene geval wel tot verkoop wordt overgegaan en in het andere geval (onze casus) het voortdurend om verschillende redenen wordt afgewezen. En doordat er formeel geen bezwaarmogelijkheid is, krijgen burgers in dezen het gevoel aan de willekeur van een ambtenaar te zijn overgeleverd. Dit achten wij onjuist."

15. Bij de opening van het onderzoek is het college van burgemeester en wethouders van Dronten gevraagd met name in te gaan op de door de heer O. gegeven motivering. Vervolgens heeft het college besloten bij de reactie op de klacht de Commissie bezwaarschriften te betrekken. De commissie heeft op 25 november 2009 een hoorzitting gehouden, waar de heer O. in de gelegenheid is gesteld zijn klacht te onderbouwen.

16. In haar advies, dat onverkort is overgenomen door het college van burgemeester en wethouders, stelt de commissie dat zij de vraag dient te beoordelen of de gedraging van het college wel of niet als behoorlijk is te achten. Daarbij is gebruik gemaakt van de door de Nationale ombudsman opgestelde en gehanteerde lijst met behoorlijkheidscriteria. Omdat de heer O. zich beroept op het gelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel, stelt de commissie zich op het standpunt dat zij dient te beoordelen of aan deze criteria is voldaan.

17. Onder verwijzing naar de uitgangspunten van het rapport van de Nationale ombudsman van 21 augustus 2001 met nummer 2001/255 stelt de commissie dat het college van burgemeester en wethouders op 1 april 2005 de 'Beleidsregels verkoop openbaar groen voortuinuitbreiding' heeft vastgesteld. In deze beleidsregels wordt in artikel 3 aangegeven in welke gevallen een verzoek tot verkoop van grond, in gebruik als openbaar groen, voor tuinuitbreiding in ieder geval wordt afgewezen. Het verzoek van de heer O. is in 2008 afgewezen, omdat een eventuele wijziging in het gebruik voorzienbaar was. De commissie stelt vast dat deze afwijzingsgrond is opgenomen in artikel 3, onder i, van de beleidsregels en dat de afwijzingsgrond in de brief aan de heer O. nader is onderbouwd. De vraag of de afwijzende beslissing past binnen de geldende regelgeving dient naar het oordeel van de commissie dan ook bevestigend te worden beantwoord. Vervolgens heeft de gemeente in haar correspondentie met de heer O. de afwijzings grond nader uitgewerkt, door te wijzen op mogelijke parkeerproblemen in de (nabije) toekomst. De commissie acht dit een reële opvatting, welke nader is onderbouwd en bovendien vanaf 2001 consequent is gehanteerd.

18. Daarnaast stelt de commissie dat de heer O. in zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel verwijst naar vergelijkbare situaties in de nabije omgeving.

In het geval van de eerste situatie geldt naar de mening van de commissie dat de naast deze woning gelegen groenstrook onvoldoende breed was om haaks parkeren te realiseren, terwijl langsparkeren niet mogelijk is vanwege de aanwezigheid van een voetpad. Om die reden is de gemeentegrond naast dit perceel wel deels verkocht. In het geval van de heer O. is de grond naast zijn woning echter wel groot genoeg om parkeerplaatsen te realiseren, zodat beide situaties niet vergelijkbaar zijn.

In de tweede situatie geldt dat de grond naast de woning zich, vanwege de inrichting van de openbare ruimte, niet leent voor het realiseren van parkeerplaatsen. Zoals uit de tekening blijkt ligt de groenstrook tussen de woning en een voetpad, met direct daarnaast een beplantingsvak. Realisering van een parkeerplaats ligt daarom niet in de rede. Om die reden is de groenstrook verkocht. Ook hier is naar het oordeel van de commissie geen sprake met een vergelijkbare situatie.

19. Tevens overweegt de commissie dat de heer O. aangeeft dat de gemeente niet consequent is in de redenen voor afwijzing van de verschillende verzoeken tot verkoop. De commissie stelt vast dat de gemeente niet iedere keer exact dezelfde bewoordingen gebruikt om het verzoek af te wijzen. Dit is naar het oordeel van de commissie vooral ingegeven door het feit dat de gemeente iedere keer op correcte wijze op het verzoek van klager wenst in te gaan, waarbij zij steeds wat andere woorden gebruikt juist om de heer O. (nogmaals) duidelijk te maken waarom de gemeente niet tot verkoop wenst over te gaan. Omdat reeds in 2001 is aangegeven dat (toekomstige) parkeerproblemen de belangrijkste reden is om niet te verkopen is de commissie dan ook van mening dat er geen sprake is van strijd met het motiveringsbeginsel.

20. Naar aanleiding van de melding van de heer O. dat de gemeente de door hem voorgestelde alternatieve locatie heeft afgewezen vanwege de verkeersveiligheid, maar in vergelijkbare situaties wel parkeerplaatsen zijn aangelegd onthoudt de commissie zich van een oordeel, omdat de stelling niet nader is onderbouwd.

21. Ten slotte stelt de commissie dat eigendom het meest omvattende recht is en de grond die klager wenst aan te kopen eigendom is van de gemeente. De gemeente kan de grond verkopen maar hoeft dit niet te doen. Naar het oordeel van de commissie heeft de gemeente voldoende gemotiveerd waarom zij niet tot verkoop wenst over te gaan. Zij concludeert dan ook dat de gemeente zorgvuldig heeft gehandeld en de klacht niet gegrond is.

22. Naar aanleiding van de reactie van het college stelt de heer O. dat er onduidelijkheid blijft bestaan over de juistheid van de door de gemeente gehanteerde parkeernorm en de gemeente op vragen hierover het antwoord schuldig is gebleven. Daarnaast schrijft hij dat er bij veel huizen op eigen erf meer parkeermogelijkheden zijn dan waarmee de gemeente rekent en elders in de wijk andere of betere alternatieven zijn om parkeerplaatsen aan te leggen. Tevens stelt de heer O. dat zijn verwijzing naar vergelijkbare situaties was gelegen in de bestemming 'verblijf' van de gronden, welke in zijn situatie aanleiding was om afwijzend te beslissen. Anders dan de commissie stelt de heer O. zich op het standpunt dat de gemeente met de verschillende antwoorden die zij heeft gegeven zich meerdere keren heeft toegesproken.

23. Ten slotte stelt de heer O. dat hij naar aanleiding van een in de gemeenteraad aangenomen motie over het oplossen van geschillen via mediation, een gesprek heeft gehad met de burgemeester waarbij de heer O. heeft aangegeven dat er creatieve oplossingen mogelijk zijn die recht doen aan de belangen van beide partijen. Een optie zou zijn om de grond te verkopen onder de voorwaarde dat deze wordt teruggeleverd als zich de noodzaak van extra parkeerplaatsen voordoet. Een andere optie is verzoeker op te leggen elders, bijvoorbeeld naast zijn oprit of achtertuin, extra parkeerplaatsen aan te leggen.

24. In reactie op het aan hem toegestuurde Verslag van Bevindingen benadrukte de heer O. nogmaals dat het voor hem van cruciaal belang is dat de gemeente tijdens de aanvraag nieuwe regels heeft opgesteld en de beoordelingen van de aanvraag elkaar tegenspreken. Tevens zijn door de heer O. foto's en beschrijvingen toegestuurd van in zijn ogen vergelijkbare situaties in de directe omgeving met daarbij zijn interpretatie van de door de gemeente toegepaste criteria voor gronduitgifte.

II. Beoordeling

25. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Dit vereiste impliceert dat overheidsinstanties een zekere mate van beleids- en beoordelingsvrijheid kan worden gelaten.

26. Zoals al eerder door de Nationale ombudsman uitgesproken in zijn rapport van 21 augustus 2001, met nummer 2001/255 zal de Nationale ombudsman zich, gelet op de eigen verantwoordelijkheid van de betrokken overheidsinstantie terughoudend opstellen en primair bekijken of de beslissing past binnen de geldende regels.

27. Niet betwist wordt dat op grond van de geldende regels verkoop in ieder geval niet wordt toegestaan, indien een eventuele wijziging in het gebruik voorzienbaar is. De discussie tussen de heer O. en de gemeente spitst zich toe op de vraag wat onder 'voorzienbaar' dient te worden verstaan. De gemeente stelt dat ervaringen hebben geleerd dat door het toenemend autobezit de parkeerdruk evenredig toeneemt. De heer O. daarentegen draagt diverse argumenten aan ter onderbouwing van zijn stelling dat parkeerproblemen zich in de wijk niet zullen voordoen of anderszins kunnen worden voorkomen.

28. Alhoewel op de argumenten van de heer O. op zich niets valt af te dingen, betekent dit niet dat de gemeente gehouden zou zijn eigendom over te dragen. Aan de grond is de bestemming 'verblijf' toegekend, waaronder tevens valt parkeren. Dit is gedaan om openbare ruimte gereserveerd te houden voor deze bestemming. Dat de parkeerdruk in de toekomst mogelijk zal toenemen, acht de Nationale ombudsman geen onrealistische verwachting en van de gemeente mag worden verwacht dat zij hier op anticipeert. Het feit dat particulieren feitelijk de mogelijkheid hebben op eigen terrein meer parkeerplaatsen te realiseren dan van hen wordt verwacht doet hier niets aan af.

29. Nadat is vastgesteld dat overeenkomstig de geldende regels is beslist op het verzoek om verkoop is beoordeeld in hoeverre de door verzoeker aangedragen vergelijkbare situaties voor het college aanleiding zouden moeten zijn het verzoek van de heer O. alsnog te honoreren.

30. De Nationale ombudsman stelt vast dat er bij de door de heer O. aangedragen situaties weliswaar sprake is van dezelfde bestemming 'verblijf', maar dat de feitelijke situatie verschilt. Het enkele feit dat er sprake is van eenzelfde bestemming kan voor een overheidsinstantie geen reden zijn om niet nadere argumenten in zijn afweging te betrekken. Ook de door de heer O. later beschreven situaties in zijn directe omgeving of in de loop van de jaren gewijzigde criteria zijn naar de mening van de Nationale ombudsman niet zodanig dat het college niet tot zijn beslissing had kunnen komen.

Gelet op het voorgaande is de Nationale ombudsman van oordeel dat het college van burgemeester en wethouders heeft gehandeld in overeenstemming met het redelijkheidsvereiste. De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Dronten is niet gegrond.

Onderzoek

Zie onder Beoordeling.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Zie onder Beoordeling.